

Elegie pentru femei

Scris de Ninel Ganea

Miercuri, 11 Martie 2015 08:02

Viața unei feministe precum Mary Wollstonecraft este simbolică pentru întreaga mișcare privind condiția femeii. Idealuri roz, entuziasm din plin, “eliberarea de prejudecăți”, după care dezabuzare și multă suferință. Iar în unele cazuri moarte tragică. Wollstonecraft a avut norocul să fie salvată de la două tentative de sinucidere, dar biografia sa, jalonată de aventuri amoroase penibile, nu îți dă nicio clipă senzația unei vieți bine trăite. Ar fi și greu, câtă vreme feminismul nu înseamnă altceva decât un război direct împotriva celei mai elementare ordini și distincții naturale. Iar după cum știm, măcar din științele exacte, e recomandat să nu forțăm limitele stabilite de natură.

Însă nu așa stau lucrurile din perspectiva celor care doresc “scoaterea din robie a femeii”, ascunși sub etichete ca egalitate, condiții, oportunități egale șamd.

Ideea fundamentală a întregului curent constă în anularea unei inegalități moștenite, dar insuportabilă între sexe. Nu există, se presupune, nicio diferență de substanță, nici măcar biologică, între femei și bărbați, există doar construcții culturale și multă nedreptate. Dacă anumite femei nu simt această opresiune istorică, de vină este falsa conștiință inculcată, de-a lungul veacurilor, de o ideologie patriarhală. Dar asta nu înseamnă că ea nu există. E prezentă peste tot și oricâte eforturi s-ar face și oricâte bătălii s-ar câștiga, emanciparea completă încă reprezintă un obiectiv greu de atins. Printre altele, și pentru că mai sunt femei care refuză cu obstinație tratamentul propus. Însă, rolul noilor “moașe conceptuale” este de a îndepărta reziduurile tradiționale și a scoate la iveală adevărata natură. Nu este prea clar cum arată această natură, dar negarea rolului clasic de mamă și gospodină ar trebui să fie suficientă pentru a ne face o idee. Pe scurt, femeia are toate șansele să înflorească și să obțină fericirea supremă dacă renunță la prerogativele sale tradiționale și primește drepturi egale cu bărbatul. Cariera reprezintă cuvântul magic care stimulează egoul dar nu reușește să țină loc nici de casă, nici de familie. Richard Weaver a descris toată această tribulație a femeii moderne drept un drum mohorât pornit dintr-un apartament cu două camere, care trece pe la locul de muncă, că să sfârșească la tribunal, pentru divorț.

Elegie pentru femei

Scris de Ninel Ganea

Miercuri, 11 Martie 2015 08:02

În viziunea clasică, femeia și bărbatul nu sunt egali pentru că sunt complementari, adică diferiți. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea că bărbatul și femeia nu sunt doi oameni, ci unul singur. Fiecare are atribute specifice și abilități proprii prin care i se conturează identitatea, iar căminul nu reprezintă un câmp de luptă, ci o “mică Biserică”. În afara gospodăriei, “carierelor” supreme, precum cea de sfântă sau regină, sunt lesne accesibile pentru femeie. De altfel, nu a fost nevoie de isteria feministă pentru a avea scriitoare extraordinare (Jane Austen, de pildă) sau femei puternice (lista ar fi foarte lungă dar e suficient să amintim nume atât de diverse precum Împărăteasa Pulcheria, Împărăteasa Teodora, Madame de Pompadour, etc).

Dr. Johnson remarca într-o scrisoare că “natura le-a înzestrat pe femei cu atâta putere încât legea, în mod înțelept le-a dat mult mai puțină”. Însă astăzi nu mai există nici măcar limitări legale, și, cu toate acestea, insatisfacția persistă. Motivul, ni se spune, sunt discriminările culturale sau informale, mult mai greu de șters decât simplele coduri și reglementări. Totuși, mult mai relevante decât neajunsurile reale sau inventate mi se par a fi realizările și beneficiile femeilor în glorioasa epocă a egalitarismului.

Or aici lucrurile sunt destul de simple. În primul rând, femeia a obținut dreptul de a fi ucisă și a ucide cu aceeași sălbăticie ca orice bărbat. Pentru că în democrație toți oamenii sunt la fel, în bine și în rău. Apoi, a reușit să aibă posibilități nelimitate pentru un traseu profesional de succes, care i-au adus alienare, divorțuri și depresii. Pe lângă dreptul inalienabil de a fi taxată în consecință. Nu în ultimul rând, femeia modernă a depășit etapa prejudecăților sexuale și este acum liberă să se descopere, să exploreze și să ignore prejudecățile arhaice. Rezultatul este, și în acest caz, o imensă deziluzie, de altfel ușor de anticipat. Eric von Kuehnelt-Leddihn a tras linie după epoca emancipării și a constatat declinul fulminant al realizărilor feminine în perioada modernă. Concluzia e drastică și ar putea fi ameliorată de gândul că întreaga epocă nu reușit să producă mare lucru.

Depășind însă lozincile feminsimului, ceea ce rămâne este un război împotriva femeii și a familiei. Dacă există o natură specifică a femeii, declinată în rolurile clasice, atunci orice altă posibilitate amenință un echilibru interior firesc. Pe de altă parte, înflorirea și fericirea nu pot surveni decât prin împlinirea, mai mult sau mai puțin, a acestui destin. “Detașarea la locul de muncă” reprezintă negarea acestui rol și, ca urmare, o rețetă sigură pentru eșec personal. “Cel care își părăsește sfera sa proprie arată că ignoră atât ceea ce lasă în urmă, cât și ceea ce urmează să facă. Femeile au fost păcălite de filozofia activismului să uite că pentru ele, în calitate de custozii ai valorilor, e mai bine să fii decât să faci”, scria Weaver în “Ideile au consecințe”.

Astfel, odată cu “îndepărtarea” femeilor din casă și fixarea lor pe carieră, nu se dezintegrează

Elegie pentru femei

Scris de Ninel Ganea

Miercuri, 11 Martie 2015 08:02

doar o personalitate particulară, ci suferă, în primul rând, familia. Educația copiilor devine treaba școlii, bucătăria se transformă în fast food, iar televizorul ține loc de conversație și comuniune. În locul unui cămin susținut de grația și priceperea unei mame rămâne un apartament locuit temporar de indivizi străini în așteptarea adevăratei case: serviciul.

În materie sexuală, lucrurile nu stau altfel. Sf. Ioan Scărarul observa că Dumnezeu a lăsat în femeie mai multă rușine decât în bărbat și dacă ar dispărea această rușine, niciun bărbat nu ar putea rezista. Eliberarea femeii nu țintește altceva, iar cultura pornografică modernă, de la reclame obișnuite până la videoclipuri muzicale, este clădită pe această idee a dispariției rușinii în femeie. Margaret Sanger, de pildă, recomanda depășirea prejudecăților sexuale feminine în scopul explicit al reducerii populației.

Feminismul a pătruns puternic în toate cotloanele comunității, chiar dacă puțini sunt cei care îi percep toxicitatea. Nimic nu mi se pare că ilustrează mai bine decadența vremurilor noastre decât greutatea de a găsi o femeie care să gătească la nivelul mamei ei.